

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szögig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért térmenték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Jegyzőkönyv.

Felvéve a zempléni ügyvédi karnak S.-a.-Ujhelyen 1878. évi márcz. 24-én tartott értekezletéről.

JELENLEVŐK:

Diószeghy János, Ambrózy Nándor, idős Farkas Lajos, Nyomarkay Bertalan, Bydeskuthy Sándor, Kiss Ödön, Nagy Béla, Mizsák István, Demjén Gusztáv, Spilenberg József, Spilenberg Barna, Isépy István, dr. Grosz Armin, Szöllősy Arthur, Erényi Jakab, Láczy Elek, ifj. Farkas Lajos, Török György, Szabó Elek, Évva Kálmán, Kálniczky Károly, Bajusz József, Ördög Mihály, Pekáry Gyula, Roskovics János, Timkó József és Bulyi Dezső Kassáról.

1. Az értekezleti elnökségre Diószeghy János felkérte.

Az elnöki helyet elfoglalta, s miután alólirottat a jegyzői teendők teljesítésére felszólította volna, előterjeszté a jelen értekezlet tudva levő czélját, mely nem egyéb mint hogy a zempléni ügyvédi kar megállapodásra jusson a tekintetben, kik választassanak meg a kassai ügyvédi kamara választmányába a f. évi ápril 5-én tartandó közgyűlésen a lemondott kassai választmányi tagok helyett?

Elnök felkérte a jelen voltakat, sziveskednének a tárgyhöz hozzá szólni s javaslataikat megtenni, egyuttal előterjesztett két rendbeli javaslatba hozott névsort.

2. Hosszas tanácskozás s a tárgynak minden oldalú megvitatása után, főleg idős Farkas Lajos és Ambrózy Nándor közhelyesléssel fogadott abbeli indítványára, hogy a választandók névsora lehetőleg akként állapíttassék meg, hogy a kassai kartársak közt előállott szakadás kiegyenlítettessék.

Az értekezlet határozatilag kimondotta, hogy a megtartandó pótválasztás alkalmával következőkre kíván szavazni: Elnök: Glosz Ernő, titkár: Kiszely József, ügyész: Bulyi Dezső, pénztárnok: Hamar Ferencz. Választmányi tagok: Korányi Károly, Benczur Géza, Demeczky Pál. Póttag: Bezilla Sámuel.

3. Indítvány tétel, hogy a mennyiben az ügyészül választandó Bulyi Dezső és a titkárul kijelölt Kiszely József jelenleg választmányi tagok; határozatnák meg már most, hogy azon esetre, ha nevezettek a tisztikarba csakugyan megválasztatnak, a választmányba helyökre kik lépjenek?

Ezen indítvány folytán határozatott, hogy Bulyi Dezső helyére rendes választmányi tagul az értekezlet Aranyossy Lászlót, Kiszely József helyére pedig póttagul Papp Istvánt kívánja azon esetre, ha az elébb nevezettek a tisztikarba csakugyan beválasztatnának.

4. Indítvány folytán jegyző határozatilag felhivatott, hogy a jelen jegyzőkönyvet és a hozott határozat értelmében szerkesztendő szavazat lapot az ügyvédi kar költségén nyomassa ki s ugy a megyebeli, valamint a kassai kartársaknak küldje meg.

5. Ezekután elnök a benne helyezett bizalmat megköszönve az értekezletet — miután ez, az elnök és jegyző működéséért köszönetet szavazott; — feloszlatta.

Jegyzette:

DIÓSZEGHY JÁNOS, ROSKOVICS JÁNOS,
értekezleti elnök. értekezleti jegyző.

Közegészségügyi jelentés febr. hóról.

Az időjárási viszonyok következők voltak:

A hőmérő legmagasabban állott: Sárospatakon 20 d. + 4,0 C°, Nagymihályban 19 k. e. + 8° C°; legalantabban Sárospatakon 14 r. — 12° C°, N.-Mihályban 14 k. r. — 14° C°.

A légsúlymérő legmagasabban állott: S.-Patakon 24 d. 764.2 mm. N.-mihályban 17 d. 764 mm.; legalantabban; Sárospatakon 11 e. 745.2, Nagymihályban 25 e. 749.0.

Csapadék összege volt: N.-Mihályban 60.00 ebből 40 hó 20 eső.

Szél volt: S. Patakon 23 napon, Nagymihályban északi.

Sárospatakon egész hóban egy derült nap sem volt.

A közegészségi állapot általán véve nem igen kedvező volt, és az ujhelyi, gálszécsi, nagymihályi, szinnai és sztropkói járásokban rosszabb a január havinál.

Járványképen a roncsoló toroklob, mely Czigádon megszűnt, Mihályban lépett fel, hol 13 megbetegült gyermek közül 6 esett áldozatul. De febr. 23-ika óta újabb esetek ott sem fordultak elő. Az iskola bezárattott. A szinnai járás N.-Polena községében a küteges hagymáz öltött nagyobb méret. Február 6-án kiütvén, márczius 5-keig 63 egyén, tehát a lakosság 10 száztólja betegedett meg, kik közül azonban csak 6 halt meg, s 25 már teljesen felgyógyult, fenti két kóron kívül uralgott még járványképen kivált a megye alsó részében a hőkhurut. Erről azonban számadatokat szerezni lehetetlen, miután a szülék e bajban ritkán fordulnak orvoshoz tanácsért.

Kiválóan uralkodtak a légző szervek hurutos lobos bántalmi, s bélhurutok kivált gyermekekénél s a felvidéken szórványosan bár, de gyakran hagymáz esetek.

Gazdasági gép okozta sérülés 1 fordult elő; a kukoricza morzsoló-gép egy férfinak mutató uját vágván le.

Rendellenes szülést tizet észleltek a tisztikar orvosok és pedig az ujhelyi járásban 4, a tokajiban 1, a szerencsiben 2, a nagymihályban 1, a homonnaiban 1, s a gálszécsiben 1 esetben.

A bujakór csak 3 esetben képezte rendőri beavatkozás tárgyát, az ujhelyi, gálszécsi és bodrogközi járásban.

Rendőri hullavizsga megejtett: Rátkán kőbányában szétzuzott férfi, Tályán esés folytán elhalt nő, B.-Olasziban halva született leánymagzat, Borrón tüdőbajban hirtelen elhalt nő és Nátafalván akasztott férfi hulláin. A B.-Olaszi eset felmerült gyanuokok végett a törvényszéknek adattott át további eljárás végett.

Rendőrileg bonczoltatott Tályán öngyilkos akasztott férfi, s Kelecsenyben halva talált s tüdőhűdés folytán elhalt férfi hullája.

Öngyilkosság kettő fordult elő a fentemlített tályai és nátafalvi esetek.

Az élelmi szerek italok és az egészségre ártalmas edények vizsgálata a naponta felügyelet tárgyát képező piaci tárgyakon kívül 94-szer ejtetett meg, mely alkalommal 14 lefoglalás, 19 elkobzás, s 10 vegyvizsgálat fogantatott.

Jogosítlanul tartott gyógyszerek és mérgektartalmu szövetek tárgyában 5

szemle tartatott; 1 lefoglalt gyanus tárgy vegyvizsgálat végett félretétel és 1 elkobzás is eszközöltetett.

Iskola vizsgálatott 25 esetben, s ezek közt 10 zsufoltnak, 6 rosszul szellőzöttnek, 11 tisztalannak találtatott. A vizsgálati jegyzőkönyvek által tételtek a k. tanfelügyelőséghez. Járvány miatt bezárattott 1.

Közhelyiség vizsgálatott 58 és pedig 3 gyár 1 rendőri fogház, 1 börtön, 9 vágóhid és mészárszék, 3 bánya, 3 vendéglő s 38 korcsma. A Tokajban vizsgált gyárak közül 2 rosszul szellőzöttnek s ártalmas légnemmel telítetnek, a járásbírósi börtön zsufoltnak, a rendőri fogház tisztalannak találtatott. A vágóhidak, mészárszék vendéglők és korcsmák tisztasága 14 esetben kifogásoltatott.

Lakások vizsgálata 34-szer ejtetett meg.

A gyermekekre való felügyelet csak kis mérvben gyakoroltatott. A hét évnél fiatalabb gyermek gyógyításának elmulasztása csak 4 esetben jelentetett fel. A törvény idevágó szakasza nagyon lassan megy az életbe.

Uj körorvosi választás megejtett Dobrán, hol dr. Kentzler József és Pelejtén hol Zarubay Bódog választatott meg. Kik állomásait azonnal el is foglalták. A girincai körorvos lemondott.

Uj okleveles bába letelepült Nagymihályban Eichler Fanni.

A s.-a.-ujhelyi közkórházban ápolattott 85 beteg, ugyanannyi mint januárban. Ezekből elbocsátatott gyugyulva, 36 javulva, 1 meghalt, ápolás alatt maradt 45.

A himlőoltási körök megletek állapítva. Ezek szerint 38 körben 38 orvos fog oltani.

Az állategészségi viszonyok rendkívül kedvezők voltak. Mindössze 4 lépfene eset fordult elő Kozmán s 2 rüh Bekecsen. De annál több baja van a megyénk felső vidékén állomásozó lovas katonaságnak lovaik takony-kórjával, mely e századokban kiürthetlannak látszik.

S.-a.-Ujhely, márczius 15. 1878.

CHYZER KORNÉL.

A nők munkaköre

közgazdasági, közmivelődési és közérkölcéségi szempontból itélve.

(Folytatás.)

S most nézzük meg a népet, mint nevelik itt a nőket.

Nemcsak nálunk, de minden, tisztán földmivelő államban, a családfő ki kizárólagosan földmivéléssel foglalkozik, évente átlag 190 napig dolgozik, hogy családját 365 napon át fentartsa.

Az asszony, a leány segítkezik valamit, míg a mezei munka tart, gyakran szerez napszámba valamit, s mikor azután beáll a mezőmunkálati szünet, megszűnt a kereset is. — A család fiatalabb leány tagjai, kik a mezőmunkára gyengék, ott süt-kéreznek egész nap néhány liba, vagy egy borju, vagy egy pár kecske körül a mezőn, és ezen ürügy alatt, hogy szükség van rájuk a háznál, elkerülnek az iskolát ha ugyan van a faluban. — A pap megelégteli, ha a vallásból tud annyit, mennyi szerinte a lelki üdvösségre, szerintem azonban az előítéletek és babonák táplálására elég.

Nálunk a népnek, ha kiveszem a jobb módu alföldet és német községeket, egyáltalán semmi igénye sincs. Viskóban látja az első világozást, kevesebb goudozásba részesül még gyermek, mint mennyit a hasznos házi állatra fordítanak, félig meztlenül látjuk nem egyszer a két-három éves gyermeket az utcán csuszni, míg az anya és apa a háztól távol vannak, s csak Isten őrzi nem egy-

szer az ártatlanokat, hogy ló, kocsit el nem gábolja, vagy másként el nem szerencsétlenednek.

És ki az, ki a néppel törődik? talán a jobb-módu középosztály? oh ne ámítsuk magunkat az által, hogy itt és ott, egy jószívű földes ur, tanyáin iskolát építtetett, melyben cselédjeinek gyermekei megtanulnak annyit olvasni, hogy az álmos könyvet, Zöld Marci, Milfaid és Árgyilus király történetét el tudják olvasni; — vagy hogy itt és ott egy nőgyelet néhány árva gyermeket öltöztet, árvaházat tart s a legnemesebb törekvés, a legszebb eszme eredménye néhány renyhe naplopó lesz.

Felrendszabályok ezek mind, és a nagy tömegre semmi kihatással sem bírnak.

Mondjuk ki: a vezetésre hivatott társadalom a középosztálytól, ez pedig a néptől véghetetlen távol áll, bárha mindennap érintkezik is vele. Roppant válaszfal van közöttük, válaszfal, mely alatt mint kuszó növény a lenézés és az irigység tenyésznek.

És ez szüli a társadalmi bomlást, ez szüli a közgazdasági, közmívelődési és közkerécsiségi visszaesést.

De legyen elég ez jellemzésekből, melyek csak arra való, hogy ösmerkedjünk meg azzal, mit gyökeresen meg kell változtatni, s mit első sorban és talán nem tévedek ha azt állítom, hogy egyedül hazánk hölgyei változtathatnak meg. Az ő kezükben vannak a nemzet élet szála, szöhetnek belőle díszes és irigylésre méltó anyagot, mely idővel társadalmi életünket regenerálja vagy szemfödelt, melyről a későbbi azt olvassa le, mit leolvasson a romai és görög nők cselekvéséről kik első előmozdítóinak Róma és Görögország vesztének.

A mondottak után jogosan kérdezheti tőlem az igen tisztelt halgatóság: hogy milyen legyen tehát a nőnevelés, milyen a nőknek munkaköre?

Megkísértem erre legjobb meggyőződéseim szerint felelni. A nőket és pedig minden osztályt költömbőség nélkül, munkában a honleányi kötelesség érzetében kell nevelni.

Hogyan? Hiszen ma is dolgoznak a nők, ma is jó honleányok. Szerintem ez a felfogás dolga. Én ugyan is oly munkát értek melynek vagy anyagi vagy erkölcsi haszna és eredménye kihat az egész társadalmi életre, s így gyarapítja a nemzeti közvagyonot, fejleszti a közmívelődést, és fenntartja biztosítja a közkerécsiséget.

A nőt hasznos munkába nevelni nem azt teszi, hogy valamit varrni tudjon, hogy tudjon himezni papucsot, házi szipkát, vagy pamlag párnát, de ezek mellett a fejdíszről le a harisnyáig mindent vagy készen vegyen vagy készítessen; — hanem azt teszi, hogy míg egy felől megtanulja a legnagyobb alaposággal a házi teendőket és a házhoz szükséges varrási munkát, másfelől tanuljon valami oly munkát is, melyel szükség esetén szerezhessen valamit, legalább annyit, mennyi saját öltözködésére és piperejére szükséges.

TÁRCZA.

A falu két végén.

— Elbeszélés. —

Írta: Farkas Bertalan.

III.

(Folytatás.)

Károly bácsi ahoz, a mit az elébb mondott, még magában is mormogott valamit, a minnek már csak a leges legutoljára volt hallható, és a mi épen-séggel nem volt sem több, sem kevesebb ennél: — Mégis én győztem!... (Már csakugyan a régi idők!)

Tihamér úgy találta, hogy talán illő volna ismét egyet bölintani s nem is mulasztotta azt el. A vén bagoly aztán nagy szemeket meresztett reá, a mi egy kissé furcsán esett neki.

Bizony furcsa is az!

Károly bácsi ekkor megfogta karját, s mintha egyszerre tova iramlott volna minden furcsa gondolat vén koponyájából, oda mutatott a kőpadra s ilyeténképen szólott:

— Üljünk le.

Megtették ezt mindakettőn.

Az öreg ur még mást is akart tenni. Azt is szükségesnek látta volna előadni, hogy ki legyen az a piros arcú, fekete szemű szőke szép leány, a ki ott ül szinte a kőpadon s a világ minden kincseért föl nem tekintene arról a horgolásról, melyen fehér kezeckéi oly könnyedén bábrálnak.

Tihamér mintha észrevette volna e szándékot, mert az öreg ur jóformán még alig nyitotta fel száját, a midőn ilyen forma különös hangok csiklandozták meg hallérzékét:

— Mi már rég ösmerjük egymást...

Károly bácsi hirtelenében azt gondolta, hogy tán nem is Tihamér az, aki ilyen furcsán szólott.

Szükséges ezen neme a munka tanulásnak a legmagasabb és legműveltebb osztálynál azért, mert ezeknek cselekvése, és magok viselete mérvadó mindig az alantabb állókra.

Ha a szegényebb de mégis műveltebb osztály azt látja, hogy azok, kik reá nincsenek szorulva hasznos munkát végeznek, sőt több, értékesíteni is tudják azt, utánozni fogja amazok eljárását, — és nem fogja sok s talán a legtöbb esetben egy szegényebb birtokos, kereskedő, ügyvéd vagy tisztviselő leánya szégyelleni, hogy pénzért dolgozik, mint ezt ma oly sokan szégyenlik. — A „munka nemesít.“ Ez kell hogy meggyőződésévé váljék mindenkinek, s akkor nem fogunk annyi eltakart szegénységgel találkozni.

Mert sajtóságos dolog az, hogy az emberek és legkülönösebben a nők a szegénységet szégyenlik, hanem ha ezen nem tudnak segíteni, azt oly természetesen tartják, mintha ez nem is őket illetté.

És a hol a vagyonos, a művelt, a középosztály dolgozik, ott ne féltsük a népet, mert ott a nép tiszteres erővel fog utánozni.

Nem elméleti ábránd ez tisztelt közönség, hanem a tények constatalása, — mert méltóztassanak a nagy német birodalmat, akár a Swajczot, Norvégiát Swedországot vagy Hollandiát tekinteni, méltóztassanak kérdést tenni azoknál, kik az idézett államoknak társadalmi életét magamhoz hasonlólag ösmerik, mindenikétől azt fogják hallani, hogy ott a leggazdagabb gyáros vagy kereskedő leánya szükség esetén szerezni tud. — Csak egyetlen egy példát hozok fel, mely oly közel fekszik. Vürtenbergben, mely csak 1818-tól kezdve fogadta el e tant, elkezdve a leggazdagabbtól a legszegényebbig a leány legalább annyit szerez s pedig a jómóduaknál valóban mulatságból, hogy öltözködését, vagy annak nagyobb részét maga állítja ki.

S a nép e példát annyira követi, hogy már 8—10 éves leánykáját szerzésre szoktatja, igen reá kényszeríti.

És mi ennek a közgazdasági, közmívelődési és közkerécsiségi szempontból véve, következése?

Először a takarékság, az önképzés eszméjének ápolása és alkalmazása és a családias élet, e mindenek felett megbecsülhetetlen kincse egy társadalomnak sőt magának az államnak is.

(Vége köv.)

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A „Fővárosi lapok“ közlebbi száma városunkból ismét kiröpített egy telivér hírlapi kacsát ama hymen-hírével, melyszerint Csizsár Erzsike k. a. és Fekete László ur jegyesek. Daczára annak, hogy

Pedig csakugyan ő szólott. Az öreg ur még nagyobb szemeket meresztett mint előbb s mintegy önkénytelenül lebbent el ajkáról a kérdés:

— Honnan?... —

— Még Pestről — voia a lakónikus felelet.

Károly bácsi nem tekinthetett bele abba a fekete szempárba, mert az rettenetesen nézte a horgoló-tűt, oda nézett hát csak a hova az néz s úgy találta, hogy a horgoló-kezecke még se-besebben mozog mint az előtt.

Nagyon furcsa biz az!

De az öreg ur mégis csak bele akart nézni azokba a fekete szemekbe, s kezével gyöngéden fölemelte az Eleonára szőke fürtösfejét s mintha csak véletlenségből történnék: megsimogatta azokat a szőke fürtöket. Természetes következése pedig ennek semmi más nem lett, mint az, hogy az alabástrom-fehér arczon piros rózsák képződtek.

Ekkor meg Tihaméron volt a sor nagy szemeket meresztetni. Ez nem mindennapi gyöngédség. Tetszett is neki, nem is...

Még ez is furcsa!

IV.

Tihamérnak ugyan volt miről gondolkozni, a mig hazaért. Különösnek kezdte találni, amit ott az alvégen látott.

A vén Károly bácsi felmegy Pestre s hoz onnan a kis Juczika mellé egy „gouvernante“-ot, a ki véletlenül az ő kedvese, a kit pár év óta nem látott, a kiről azt hitte, hogy — elveszett. Ekkor aztán következik egy édes-kezdves találkozás, egy néhány pillanat, telve annyi gyönyörrel, kéjjel, boldogsággal, szerelemmel, amennyit már álmban sem mert többé gondolni: s ugyanakkor az a vén Károly bácsi, az a vén bagoly, ki eddig másról nem is szokott beszélni, mint a rózsá-öltásról, ez a vén ember megsimogatja annak a szőke szép leánynak a fürtöit, megczírogatja üde ajkát, a melyhez pedig, azt gondolta, hogy legfeljebb csak neki van egyedüli joga.

e kombináció nem hordja magán a mesalliance bélyegét, s ekép sértőleg nem érinti az illetőket, mindazonáltal mert valótlán, méltó bosszankodást kelt. E közlött hírrel szemben illetékes helyről felvagyunk jogosítva azt teljesen költöttnek nyilvánítani, mit részünkről még azzal toldunk meg: hogy a „Fővárosi lapok“ t. szerkesztősége, ha olvasóinak városunkból is óhajt hírekkel kedveskedni, akkor tartson magának egy rendes tudósítót, aki nem fogja felültetni holmi valótlanágokkal; legalább nem fog megengedni magának ily izetlen tréfákat csak azért, hogy stylus gyakorlata kinos vergődéseinek országra szóló kifejezést adjon.

Bodrog-Olasziból az ottani körjegyző egy csodagyermek születéséről értesíti lapunkat, melyet f. hó 19-én Zsendely György urasági béres neje hozott világra. A gyermek ugyan is egy teljesen kifejlett fiú, azonban melle bal feléből vastag nyakfejjel egy még nagyobb fej emelkedik ki négy ujjal balkezével. A különben rendesen kifejlett fiú gyermeknek ép keze és lábai vannak, s balkezével megölelve tartja kis testvérét. E csoda-ikerek (mert másnak nem nevezhető) egy gyomra, két lába és három keze van. A világra élve jött, azonban születése után félóra múlva elhalt.

Tokaji levelezők írja: miszerint ott e télen át a nyulak roppant pusztításokat tettek a gyümölcsösökben. Csak magában Tokajban és környékén huszezer oltványt többet semmisített meg. A Hegyalján, hol a népek a gyümölcs tenyésztés egyik jövedelmi forrását képezi, ez még a fagnyal is nagyobb csapás, s kell hozzá 5—6 év, míg a hiány helyre lesz pótolva. A vadászati tilalomnak, illetőleg a 12 fős vadászati engedélynek ime egyik balkövetkezése. A kormány tüzzel vassal hajtja be ez adót, azonban az esközöket, melyekkel a fizetési képességet fokozhatná, hozzá férhetlenné teszi. így aztán bajos dolog a boldogulás, de még maga a megélhetés is. Tokajban alig 6—8 embernek van fegyvere, s ez vajmi kevés oltalom a kártekonny vadak ellen, melyek most már gomba módra szaporodtak el s ma-holnap az embernek nemcsak oltványait de fület is lefogják rágni.

A kárpátok vidékéről ismét nagy hóesések jeleznek. E hirt megerősíti a zord, sebes idő, mely nálunk is egészen télies jelleggel bír. Ugy látszik: a tavaszi szép napoknak ez idén ismét nem fogunk örülni, de egyenesen becsöppenünk a nyárba, amidőn majd a rohamosan fejlődő növényzet a munka felosztás sorrendjét fogja megzavarni, a kapkodás műveletére kényszerítvén a legokszorúbben haladó mezei gazdát is.

Városunk pénzügyei már megtartották évi közgyűléseiket. Az igazgatósági jelentésekből általában azt vették ki: hogy a megelőző évek kedvezőtlen finansziális alakulásai a hitelviszonyokra — mint mindenütt az egész országban — itt is

Már hogyne látszott volna ez különösnek egy huszonhárom éves ifjunak, még akkor is ha már — — férfi!...

A falusi atyafiak teljességgel nem tudták mire vélni, hogy az „urfi“, a ki oly jószívű volt ezelőtt, hogy még az utolsó koldussal is szót váltott: ma még köszönésüket sem igen viszonzozza. — Fürtjei a tarkójára nyomott kalap alól meglehetősen rendtelenséggel kandikálnak ki; lovagostorával hatalmasakat suhint, csak úgy válik tőle ketté a levegő; gyakran meg-megáll, olykor meg neki iramodik, — de az a legfőbb, hogy egy léleknek sem köszön.

A szemközti jövő öreg anyókák nem győzik magok között sugdosni:

— Hogy megváltozott két esztendő alatt. Bizony mégis csak az apjára ütött. Ugyan ki hitte volna!...

Pedig akit az anyókák olyan büszkének kezdenek gyanítani, mint akár az öreg Zendi uramat: korántsem megy ahoz a büszke atyjához, hanem fölkeresi azt a szelíd, azt a jó édes anyát, a kinek nem kell elpanaszolni semmit, a ki felismeri fiának zaklatott kedély-állapotát, nem is kérdezősködik semmiről, nem is tud voltaképpen semmit, mégis vigasztalószavakkal áll elő, mintha szíve sugná, hogy fiának a vigasztalás jól esik. — Végre mégis csak megkérdezi, hogy talán Károly bácsi nem látta szívesen. Dehogyan nem látta! nagyon is szívesen látta! Lassacskán aztán belejutnak mindketten a beszéd rendes kerékvágásába s Tihamér még azt is megtudja, hogy az a szőkefürtű, fekete szemű leányka az ő mamája előtt is jó hírben áll, mert mindenkitől azt hallotta, hogy az igen kedves, igen derék leány. —

Már hogyne tetszenék aztán ez Tihamérnak?!... hogyne jött volna meg egyszerre a jókedve?!...

(Folyt. köv.)

károsan ha bedugultak. tétetek főjé igazgatóság tatások ut melyen a s sen kikerül pénztár eg és hitelbar népbank p beni évek nyára vissz ez mind a en az abb valamint az az alaptök

A sá detének há „dalünnepe galommal mében tar számmal jó zótt honlea zolták vis gyujt. — A zetben tá Jelenvolta Gábrilla. ből, Bódog Kun Jucz Pásztor I Erzs. Ha Maraszka Továbbá: Gusztávne hölgyek. — dr. Ballag fótiszt. D

A b gát leszak szemet h pen óhajt mecki isk czélból a

A m szerint M fogságban mely ha b tevők sor ahol már telenségé leány gye föl azon vadállati elfogatás megbünté brutális beszenyn

Bek országgy az állam megszava fitanító k ott dákó a képvisé igazgatój ugy nyila — neket tudomáso goricus n ninc tu világositj löje, Arv lenciája igazgató lévén, h tartóztat pedig ü hatóság felügyel alussa után va Alajos.

A nyomat jelent m — A b mából. lányi d zetünk. és véde kódése. egylet. termelő földön t Hagyma

károsan hatottak vissza s ekép ama források is bedugultak, melyek, különösen betétek által az intézetek főjövédelmét képezék. Mindezek dacára az igazgatóságok tapintata és eszélye ama megrázkódtatások után is megtudta találni a helyes utat, melyen a sok oldalról fenyegető zátony szerencsésen kikerülhető volt. Igy a s.-a.-ujhelyi takarékpénztár egy részvénye után 30; a kereskedelmi és hitelbank 12; a polg. takarékpénztár 12, a népbank pedig 6 frtot adott osztalékul. Az előbbeni évek osztalékaihoz mérve e számarány bizonyára visszaesést jelez, azonban tudni kell: hogy ez mind a szédelő időszak rovására esik, amennyiben az abból előállott veszteségeket a tartalékalap, valamint az évi nyereseményekből kellett leírni: hogy az alaptőke biztosítva legyen.

A sárospataki énekkar, a szabadságharcz kezdetének háromévtizedes forduló napját kegyeletes „dalünnepele” által tette emlékeztetővé. A táncvígalmakkal összekötött „dalünnepele” a városház termében tartott. A művelt közönség jelentékeny számmal jelent meg. A magyarszábasu ruhákba öltözött honleányok ama régi jó magyar világot varázsolták vissza, melynek csak pusztá emléke is lángra gyujt. — Az ifjuság, szintén többnyire magyar öltözetben tánczolta — viradtig — a nemzeti tánczot. Jelenvoltak: Bukoveczky Gizella, Orbán Rózsa, Kiss Gabriella, Kolozs Ilonka, Sikorszky Mariska Tokajból, Bódogh Ida, Katona Erzsike, Semczér Vilma, Kun Juczi és Ilonka, Janiga Ida, Képes Margit, Pásztor Iza, Zsiday Ilona, Ivánka Teri, Sarkady Erzs, Harsányi Etel, Bakó Erzs, Kiss Zsuzsika, Maraszká Juliska és Lengyel Ilonka kisasszonyok. Továbbá: Baczonyi Lajosné, Boross Gyuláné, Nagy Gusztávné, Buza Jánosné és Nyiri Bertalané urhölgyek. — Felülizettek: Dr. Kun Zoltán 2 frt, dr. Ballagi Géza 1 frt, ifj. Vay Miklós báró 1 frt, főtiszt. Dessewffy Sándor 4 frt.

A bodrogközi fiatalság minden órájának virágát leszakítandó a jövőnek sivatag homálya előtt szemet huny; bizza a busulást mások fejére, s aképen óhajt élni az idővel: hogy április 6-án a k.-halmeczi iskola termében tánczvizsgát rendez, mely czélból a meghívókat már szét is küldötte.

A mádi állami népiskola igazgató-tanítója, névszerint Markus Sándor az itteni börtönben vizsgálati fogságban ül. Nehéz, nagy vád van ellene emelve, mely ha bebizonyul reá, kivesszi a közönséges gonosztevők sorából, hogy annál mélyebben taszítsa oda, ahol már a büntetnek indokai az állati ösztön féltelenségében lelik magyarázatukat. 10—12 éves leány gyermekeket, kik nevezésére bizottak, áldozott föl azon Molochnak, melynek még nagy szeliden vadállati kéjvágya a neve. A nép dühe elől csak is elfogatása menthető meg, mely most a legszigorubb megbüntetését követeli annak ki diszes állásával ily brutális módon élt vissza, s azt oly gyalázatosan beszenynyezé.

Beküldetett. Pár évvel ezelőtt Lukács Béla, országgyűlési képviselő ur, a pénzügyi bizottságban az állami tanító-képezdekre fordítandó összegek megszavazásánál felszólt volt, „hogy ő a dévai fitanító képezde dotációját nem szavazza meg; mert ott dákó románokat nevelnek.” Ezen kijelentésére a képviselő urnak a fennevezett állami tanító-képezde igazgatója, Sándor Domonkos ur, az „Ellenörben” ugy nyilatkozott, „hogy megenged a képviselő ur, — nekem, mint képezdei igazgatónak arról nincs tudomásom.” Erre L. B. képviselő urtól ezen categoricus választ kapta, „hogy ha az igazgató urnak nincs tudomása forduljon miniszteréhez, ő majd felvilágosítja.” Tartunk tőle, hogy megyénk tanfelügyelője, Árvai József ur tudomására is, Trefor ő excellenciája fogja juttatni, hogy a mádi állami népiskola igazgató tanítója bünyüi vétség miatt vizsgálat alatt lévén, hetedik napja, hogy le van a törvényszék által tartóztatva, s azóta az intézet fej nélkül, — a tanterem pedig üresen pang. Pedig ugy tudjuk, hogy a városi hatóság annak idejében meg tette jelentését a tanfelügyelői hivatalnak. Vagy még mindig téli álmait alussza a kir. tanácsos ur? Pedig már jóval Pál nap után vagyunk. Mád márczius 21-én 1878. Pataky Alajos.

Irodalom.

A „Gazdasági Lapok” 12-dik száma két sűrűn nyomtatott iven a következő gazdag tartalommal jelent meg: Az állambirtokok bérletei. Peterdy Gábor. — A bia-bajnai urad. leírásának megjelenése alkalmából. I. Hajnos Gusztáv. — Pálffy Mór gróf hovályni drót kötélpályája. Öt ábrával. — Anyagi helyzetünk. Nagy Zoltán. — Tárca. Az állatok kinzása és védelme. Lederer Sándor. — Szakegyletek működése. Külső-Szolnokmegyei, aradmegyei gazdasági egyesület. — Kormányintézkedések. Faiskolák és magtermelő telepek statistikája. Gazdasági magvak beföldön termelése. Lásbas jószág szaporítása érdekében. Hagymakivitel érdekében. — Gazdasági tanügy.

Gazdas. előadások a műgyetemen. Gazd. tanszékek száma Franciaországban. Bécsi gazdas. egyetem. — Szakirodalom. Az állat és élete. Dely Máttyás. Dr. Krausz Károlytól. — Bel- és külföld. Közigazg. bizottságok földmívelésügyi működése. Lótenyésztési társulat. Settegest az infectio ellen. Champignon termelés. Szédelgés lótenyész jutalomdíjosztások alkalmával. Phylloxera eltűnése. Lókitvelti tilalom. Hernyó pusztítás. — Országos gazdasági egyesület. Mészeti estélyek. — Gazdasági tudósítások. Less. Kurtics, Duna-Szekcső, Csongrád, Bátor-Keszi, Béalalma, Kapriora, Csúz, M.-Óvár, Csásó, K.-Sz.-Miklós, Mérk, H.-Lomnicz, Köttse, Hőgyész. — Személyi hírek. Kérdések és feleletek. Szerk. üzenetek. Betöltendő állások. Szolgálati ajánlatok. Határnapok. Vásárok. Üzleti tudósítások. Hirdetési rovat. Melegen ajánljuk ezen, kitűnő szakérők támogatása mellett Morócz István és Máday Izidor által szerkesztett legnagyobb gazdasági közlönyt a gazdaközönség figyelmébe. Előfizetheti fél évre 3 frtival, egész évre 6 frttal Budapesten a Köztelken.

A „Földmívelési Érdekeink” — mely kiváló értelmiséggel szerkesztett lapról nem régebbsen emlékeztünk meg — 12 ik száma másfél sűrűn nyomtatott iven, három Párisban készült gyönyörű ábrával e napokban jelent meg. Ajánljuk ezen kitűnő mezőgazdasági szaklapot olvasóink szives pártfogásába. Előfizetési ára: Egész évre 6 frt. — Háromnegyed évre 4 frt 50 kr. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr. — Az előfizetési díjak Légrady testvérekhez Budapesten, (nádor-utca 6. sz.) küldendők be.

Az „Uj Budapesti Napilap” 1-ső száma április hó 2-án fog kiadatni. Figyelmeztetjük az előfizetni szándékozó közönséget, miszerint megrendelés esetén a postai zavarok elkerülése czéljából a lap teljes címét írják ki. Ez uj hírlap terjedelm- és beltartalomra nézve a elsők közé sorakozik, míg árára nézve azoknál sokkal jutányosabb. E körülmény pedig ily pénzsűk világban nagyon is figyelembe veendő dolog.

A Benedek Aladár által szerkesztett és Wilckens F. C. és fia által kiadott „Csöndes Órák” című szépirodalmi, társadalmi és művészeti közlöny 3. száma megjelent. Tartalom: „A gyógyítatlan seb”, (eredeti regény), Feodortól. — „Dalok” I.—III. (eredeti költemény), Vay Saroltától. — „Kit a szerelem megszelidett” (Vacano Emil Mario elbeszélése). — „Mirza Schaffi-ból” Bánfalvy Lajos-tól. — „A rejtelmes barlang” (angolból). — „D' Agoult grófné emlékirataiból” (Breitinger H. után) B. Büttner Linától. — „Szeresd a dalt” (tárczavers); Földváry Istvántól. — „Elnyelések egy seprőnyél látásán, vagy a földi dolgok hiúsága” (Swift után). — „Oroszországi viszonyok” (Karr Alfonz uti karczolataiból). — „Egy kis óvás az aesthetika érdekében”, - től. — „Nagyvilági hírek, adatok”, „vegyes újdonságok”, „apróhírek.” — A borítékon: tartalom. Hymen, sakkrejtvény, betű-talány, szikrák, a szerkesztő nyilt válaszai. — Megjelenik minden hóban négyszer. Előfizetési ára évnegyedre 2 frt félévre 4 frt. Kiadói és szerkesztői hivatal Budapest, koronaherczeg-utca 2. sz.

Táborszky. és Parsch zeneműkereskedésében (Budapest IV ker. koronautca 1 sz.) megjelent „Pluie de Perles” című salon-darab; zongorára szerző Behr Ferencz. A zenemű Nittinger Irma urhölgynek van ajánlva. — Ára 80 kr.

Csarnok.

Óskeletalü temetési hagyományok.

(Művelődéstörténelmi tanulmány.)

Dongó Gy. Géza, tanártól *)

III.

(Folyt. következik.)

Éppen ugy vélekedék Róma is, mely vallásának és miveitségének jó részét, legalább lényegét, Görögországtól tanulta el. — Azért Európa e két klasszikus népének a tulvilágra vonatkozó sejtelméit, közös keretbe foglalván, közlöm a következőkben (d. Lücken ide vonatkozó tanulmányának pontos szemeltartásával.)

A holtak közös gyűlhelye volt az alvilág: Hádes (orkus) melyben az uralmat Plutó isten gyakorolta. Az alvilág két részből állott: a boldogok szigetén (elysium) a hősök és nagy emberek; a tartarusban (a végtelenség mélyesége fenekén) az istenek ellen vétett gonosztevők, s ezek lényegesebbjei: Tantalus, Sisyphus, Ixion. Halott bírák: Minos, Rhadamanth és Aeakus. Ennyiből áll a halálón tül állapot fótana. Most bocsátkozunk a részletekbe, s lássuk az alvilágnak Virgiltól reánk hagyományozott rajzolatát.

Hosszu, zordon, dühös gorgonok, kentaurok s

*) Lásd a „Zemplén” 1878. 8-ik számát.

egyéb szörnyetegekkel megrakott folyosó vezet Acheronhoz.

Ennek partján van az öreg és mogorva halott-révész, Charon, gunyhója, rozsdaszínű tömlőkből összetakolt-fótolt alkotmányán szállítja át a halottakat, kik mint testnélküli árnyak szállongnak ide. Csak az eltemetetleneknek kell 100 évig csatangolniok. Ezen örvényes tengeren bakterkodik az alvilág borzalmas öre (akit azonban egy oda dobott jó falattal le lehet kenyererezni) a három fejű Cerberus. Ezután tágas mezőre jut a tulvilági utas, melynek tulsó szélén kétfelé ágaz az ösvény: jobbra a dicsőség rózsás, illatos berkeibe, balra: a kárhozát undok fertőjébe, a tartarusba. Ezt háromszoros fal övedzi és a tüzes Plegeton folyja körül; kapujában Tisiphone furia örködik, s a bíró Radamanth. Ez korbácsoltatja meg a furiákkal a bünösöket s a Hydra²⁾ karjai által ledobtatja a sötét mélységbe. „mely kétszer olyan mélyen van, mint az ég a földtől.” Ellenben amott oly virányos az élet, mely a képzelem játékat felülhaladja. Harcjáték, táncok, dalok, örökös dinom-dánom, szóval minden, ami az életben kedves, szórakoztatja a boldog hősöket. Az Eridanusz (a Pó folyónak hitregei neve) illatos babérrévdön törtet át!... Igy írja le Virgil a Hádest. Ezután az elysium mellett megmutat nekünk meg egy különös helyet, a Létthe vizét, melyen tul az alvilág a fölvilággal ölelkezik. Ott — ugymond — azon lelkek tartózkodnak, kik a szennytól az alvilágban, megtisztulván, ismét visszatérnek a fölvilágba hogy emberitestet öltösenek; de előbb a Léthéből isznak, hogy minden velök történt dolgot elfeledjenek.

Virgil tanával nem áll egyedül. Plató ugyanazt állítja az alvilágnak, hihetőleg a mysteriumokból merített, leírásában — csakhogy ő már egy általános feltámadásról szól, mely a nagy földforradalommal kapcsolatban fejlik ki az idő méhéből ezer évből álló nagy világnap letolyása után.

Lássuk már most mily összhangzásban áll ez elmélettel az ó-görög temetési gyakorlat.

(Folyt. köv.)

Gimnáziumunk két kegyeletes ünnepélye.

Kisfaludy Károly és IX-ik Pius.

(Vége.)

Vajha e nemzet, az emberiségnek ez egyik legszebb lombja, vakítófényű szív- és lelki hevében ma is belátná, hogy a viszátkodás átokkal jár, mely pusztit önfaját emészto dühös tigrisként. Vajha követnék a hűk és igazak tanácsát, hogy ugy örvendnének nemzeti létök boldog tudatában, mint örvendett 1850-ben az ég és föld az igazságnak általok kivitt diadalán!

Az igazakat és gonoszokat egyként meghódító jó tettek gyakorlásában folytak ez időtől (1850.) fogva Piusnak napjai, ki míg jót tett, nem szünet meg hirdetni ékes ajkai és tolla által az igazságot sem. Meg is áldá a szivek és vesék vizsgálója, Isten; mert oly hosszú uralkodással tünteté ki, minovel egy előde sem dicsekedhetik. Negyedszázadon tul volt az egyházfeje; félszázadon tul arany misésáldozár és püspök volt akkor, midón érett gyümölcsként lehullt az élet fájáról; mert lelkét, honnan alászállott, egébe inté az élet, a dicsőség és halál ura.

Kerényi Frigyesünk, a jobb sorsra méltó költő, eltiprott hazájának sorsán vérző szive sebének gyógyítása végett Amerikába ment, nem tudott elválni hazánk drága határaitól emlékek nélkül; épen azért, mint dala mondja, maroknyi port vitt magával sirjába vánkosul. Dehogy is ne vitt volna, hisz vonz és leköt a kedves tárgy; innen van, hogy jól töltött ifju korára gyakorta visszazáll lelke a küzdelemben kifáradt férfinak és aggnak; s mert megpihenve földül ott, örömmel emlékszik és beszél arról mindenki sirjájá.

Bölcsőtől a sirig éltet és vonz a kedves emlék. Ez az oka, hogy én sem szakitom még félbe rajzomat, de visszaviszem lelkeiteket Pius koporsójától, átküzdött életébe. S ezt azért is tesztem; mert ugy tetszik nekem, hogy örömmel hall róla még ifju lelketek szép és tanuságos dolgokat; nekem pedig jól esik, ha a jelen alkalommal is arra inthetek benneteket, hogy ne legyetek Káinok, hanem szeressétek egymást ugy, mint Pius szeretett dust és szegényt.

Csodálom a bötudományu dust, hő tisztelettel öleli át lelkem az ilyen munkás szegényt; de ha azt kérdeznék tőlem, kit tartok a legnagyobbnak, ily felelnék: azt, kinek öntudatosan legnagyobb

szeretete van. Amaz ismerheti az önzést, de ez előtt nincs köny, melyet letörteni, vagy felszikkasztani ne iparkodnék.

S ilyen ember volt Pius „a hitettség fölbonthatlan kapcsa, az igazság és minden isteni és emberi jogok főre.” Nem mondom én, hogy hibátlan volt, mint az örök igazság, csak azt, hogy jó volt és nagy a nagyok között, hol oly igen gyakran nem látják a gunyhók könyeit; mert fényök varázsa káprázatba ejti szemüket.

Pius volt „az üdv bárkájának bátor kormányosa is”; épen azért, ha most megnézzük azt a kisedet hajót, mely kihült keblét örök utra vette magába, úgy találjuk, hogy áldást és könyet érdemel sirjában is „a kereszténység közös atyja” Pius.

Említsem-e, hogy és mint nyilatkozott a most folyó ádáz török és orosz harcz előtt? Mintha honosaink ajkairól vette volna a szót, úgy szívünk és lelkünk szerint rosztalta az álnok politikát, a mindenkitől elhagyott török testvérek igazságtalan megtámadását. A hogy ő szolt, úgy csak az nyilatkozhatik, kinek szívében szeretet lakik, lelkén pedig az igazság hajnalfénye ég.

Gyászoljunk-e hát, s mondjunk-e áldást arra,

ki nemcsak pártfogó atyánk, de végső alkonyáig velünk érző hive volt az igazságnak?

Mondjam-e hazám szépményü ifjai? hogy ma, hívó és hitetlen, ki csak jóságát ismeri, vagy róla hallott: a szélrózsa minden irányáról annak központja felé, s csak őreá küldi áldását azért, mert míg élt, ő is mindenkire kiterjeszté jóságának áldásait!

Most maga az a gondolat, hogy millió szív egyért s együtt doboghat, lelket emel, szívet indít; mennyivel inkább kell szíveink érzelmeit fokoznia azon tudatnak, hogy szentatyánk, az árvák ótalma ravatalánál nemcsak együtt érez milliók szíve, de tettekben is nyilatkozik a szívek dobbanása.

S ha Isten temploma a nyílt, szabad természet, ma különösen az; mert nincs hely a keresztény világban, melyen ne imáznának ma annak nyugalmáért, ki egy hosszú életen át mindnyájunkért könyörgött.

Valóban nem tudom, melyik erényét mutassam még fel dicsőült halottunknak, hogy általa marandólag bevéssem fogékony lelkeikbe igaz tiszteletét? Említsem-e, hogy rendületlen volt a jobban, mint a szikla, melyen szent egyházunk feje

s vallásunk öre volt? Vagy csak arra utaljak, mit már előbb is kifejeztem, önzést alig ismerő ember szeretetére?

Igen! ennél állapotom meg, s arra intlek benneteket, hogy szíveiteket oly arany kalitkává törekedjétek idomítani, minő övé, nagy halottunké vala.

Oh, ha úgy tesztek, tudom megőrzitek emléket; mert szíveitek kedves madara — a tiszta szeretet, nem zeng sokáig másról, mint róla és az örök szép erényről.

A hit, remény és szeretet nevében emeljük hát áldó imára szavunkat és szívünket; s miként Ő Felsege, a magyar király arany koszorút küldött koporsójára, koszoruzzuk meg azt mi is könyeink harmatával, s eme szavakba öntött buzgó fohászunkkal: „Adj uram néki örök nyugodalmat és az örök világosság fényeskedjék néki!”

KOVÁCS JÁNOS.

Felelős szerkesztő és kiadó: Borúth Elemér.

BORÚTH ELEMÉR.

Meghívás

1878-ik évi ápril hó 25-én délelőtti 10 órakor Töke-Terebesen a nagyvendéglő termében tartandó társulati

közgyűlésre.

Ezen közgyűlés tárgyát az új kataszteri munkálat elleni tömeges felszólamlás képezvén, felkéretnek az érdekeltek minél számosabb megjelenésre.

Kácsánd, 1878. márczius 17-én.

Nyomárkay Hugó,

2—3

Felső-Bodrog vízszabályozó társulati igazgató.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Schemczér Sándor végrehajtatónak, Schmidt Lipotné szül. Herskovics Rozália s.-pataki lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frtos végrehajtási ügyében a s.-pataki 3172. sz. tjkönyvben A I. 865. hrszám alatt Schmidt Lipotné szül. Herskovics Rozália nevében álló belsőség a rajta lévő 242. összeírási szám alatti ház, mely az ahoz kiadott föld, rét, legelő, faizás és egyéb kir. kisebb haszonvélteli illetmény nélkül 1200 frtra becsülve van, az **1878. évi április hó 15-ik napján** délelőtti 10 órakor mint első és **1878. évi május hó 15-ik napján** délelőtti 10 órakor, mint második határidőben Ujfalussy Endre bír. végrehajtó által S.-Patakban a városházánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-ör. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 120 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó négy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál előre kieszközölt utalvány alapján a sátoralja-ujhelyi kir. adó mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ör. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-er. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére a p. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevével s lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Kossuth Samu s.-a.-ujhelyi lakos ügyvéd mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1878. febr. 18-án tartott üléséből.

Br. Fillenbaum, Biringer,

kir. törvénzéki elnök.

kir. törvénzéki jegyző.

3—3

ÉRTESÍTÉS.

Alólirott van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint külföldön vett tapasztalataim folytán, képesnek érzem magam festői pályámat helyben, a jelenkor igényeinek teljesen megfelelőleg folytatni, és szakmámba vágó, ugymint:

templomok bármely stílusban festését,

szobák festését butorok szövetei után vagy tapetszerűen a leggazdagabb szabadkézi munkálatokkal ékítve,

butor-, ajtó- és ablak festését kemény fára felösmerhetlenül,

szobák kárpitozását (Tapet), padlók festését, épületek külső részét olaj vagy aquarel festékekkel mázolását,

bármilyen czégek gyors és izlésteljes festését,

oly formán, hogy az itt elősorolt munkálatokkal képes vagyok bármely nagy városbeli festővel versenyezni úgy díszes kiállítás, mint a legsolidabb árak tekintetében.

Mielőtt a n. é. közönség becses pártfogását kérdemelném, amit czéломul tűzék ki, — vagyok

kész szolgáljuk

Király József,

festész.

(Lakásom a főútcán, Kollener József ur házában.)

LUHI „MARGIT”

forrás

legtisztább szik-eleges ásv. víz.

Hazánk ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a légzési-, emésztési- és húgyszervek idült hurutos bántalmánál, torok-, gége-, légső és hörgbetegségekben kiváló sikerrel használják: Dr. Korányi Frigyes, dr. Kovács Sebestény Endre, dr. Gebhardt Lajos, dr. Navarati Imre, dr. Poór Imre, dr. Kétyl Károly, dr. Barbás József, egyetemi tanár és közokórházi főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit forrás nemcsak méltó versenytársa a Seltersi, Gleichbergi, Gieshübl, Radeini, Emsi, Vichyi, s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is múlja.

A Margit forrás gyógyhatását igazoló orvosi bizonylatok kívánatra bárkinek készséggel megküldetnek.

Szétküldési fő-telep:

Dr. Karlovsky utódánál.

Luhi forrás, Munkács mellett.

2 12